

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
ต้องการความดีงามต้องฟังธรรม

(ร.ร.วัดใหม่..จ.กาญจนบุรี ขอเมตตาเครื่องถ่ายเอกสาร และเครื่องคอมพิวเตอร์) เออ เอาไว้นั้นเสียก่อนนะ เวลานี้ยังเคลื่อนไหวอะไรไม่ได้ หนักมาก พักไว้ก่อน อย่างนี้มีอยู่ทั่ว ๆ ไปไม่ทราบจะช่วยทางไหนต่อทางไหน เวลานี้จึงหนักมาก ให้พักไว้เสียก่อน หากว่ามีโอกาสที่จะช่วยได้เมื่อไร เราพร้อมที่จะช่วยเหลือโลกอยู่ตลอดเวลา ที่กล่าวนี้มีอยู่ทั่วไปมาขอเรา เราเองก็ไม่ไหว นี่ก็กำลังหมุนเงินเข้า เพื่อทองคำในคลังหลวงซึ่งเป็นหัวใจของชาติ นี่เป็นเรื่องใหญ่โตมาก สิ่งทีกล่าวนี้นี้ไม่ได้ใหญ่โตนะ เราเทียบทันที ๆ เลย หลักใหญ่ให้มี ชาติทั้งชาติไม่มีหลักมีเกณฑ์ใช้ไม่ได้ ถ้าเป็นต้นกล้วยต้นขนาดนี้ก็ไม่มี ความหมายเพราะไม่มีแก่น ไม้ต้นเล็ก ๆ มีแก่นเขามีความหมายเต็มตัวของเขา ชาติไทยของเราควรจะยิ่งแล้วที่จะมีแก่นเป็นหลักเกณฑ์มาโดยลำดับลำดับมา จะคลอนแคลนไปไม่ได้

ที่เราอุตสาหะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราคิดหมดทุกอย่างนะ เพราะฉะนั้นเห็นอะไรแหละแหละโลเลจึงดูไม่ได้ ควรดูเอา ก็ดูเพื่อที่ว่าดูได้ สติตั้งเพื่อแก้ไขตัดแปลงตัวเองไม่ได้เสียหายอะไร ความเลวร้ายของตัวเองที่สร้างอยู่ตลอดเวลาแบบความเพลิดเพลนรีนเริงบันเทิงนิมนวลอ่อนหวาน อ่อนหวานอันนี้ละมันเผาเจ้าของและเผาชาติบ้านเมือง ดังที่พูดว่าหลวงตาบัวเทศน์ดูเทศน์ดำ เทศน์สกปรกโสम्म เราอยากจะทำพยานมาใส่ตมเลยว่า เห็นไหมหนังสือพิมพ์ เราก็เห็นผ่านไปเฉย ๆ แล่มันมีประจำวัน เสพสมบัติสม เข้าใจไหม ล้วนแล้วตั้งแต่พูดเรื่องความหยาบโลนตลอดเวลา มีเป็นประจำหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ฉบับอื่นก็มีแต่ไม่เปิดเผยหรือไม่หยาบเหมือนฉบับนี้ บอกว่าการเขียนนี้เพื่อรักษา รักษาอะไร เด็ก ๆ มันก็รู้ นี่หยาบโลนหรือไม่หยาบโลน เรื่องส่งเสริมกามกิเลสซึ่งเป็นพิษเป็นไฟเผาโลกมาตลอดไม่มีเวลาอ่อนลง ก็เพราะการส่งเสริมมันหนุนมันตลอดเวลา แล้วจะให้มันสงบได้ยังไงเมื่อใส่เชื้อเข้าไปอยู่เสมอ ไฟจะอ่อนตัวลงไม่ได้

ท่านทั้งหลายให้อะมายันกันซิ กับที่ว่าหลวงตาเทศน์ เฉพาะอย่างยิ่งว่าหยาบโลน หยาบอะไร แก่ตัวหยาบโลนนี้อย่างไหนนะ ทำไมความหยาบโลนมันสร้างตัวขึ้นมาเผาบ้านเผาเมืองตลอดเวลา แล้วต่างคนต่างตื่นตายกับมัน ทำไมไม่เห็นว่ามันหยาบโลนทำไมจึงเพลินบ้ากับมัน การแก้สิ่งเหล่านี้เข้าไปในจุดนี้ทำไมจึงว่าหยาบโลนในการแก้

น้ำที่สะอาดชะล้างสิ่งสกปรก ทำไมความสกปรกจะเป็นความดีเลิศขึ้นมายิ่งกว่าน้ำที่สะอาดชะล้างความสกปรกนั้น

นี่ธรรมทั้งหมดชะล้างสิ่งสกปรกนะ อย่างที่พูดเหล่านี้ มันเพลินบ้างกันไปหมด ถ้าเรื่องของกิเลสแล้วมันวนล่อชวนไปเสียหมดนะ ธรรมเข้าไม่ถึงแหละ พอแยกออกไปก็หาว่าหยาบว่าโลน เราจึงยกตัวอย่างของเราออกเลย เราพูดตามความสัตย์ ความจริงไม่ได้มีหลอกลวงตมตุน เรื่องธรรมแล้วต้องตรงไปตรงมา อย่างที่ว่าชะล้างนี้ ชะล้างตัวนี้ตัวหยาบโลน เช่น มีผิวมีเมือกที่ผู้ใดคน ถือว่าหยาบโลนแล้ว มันหาอยู่ทำไมไม่ ว่าหยาบโลน มันหาทั้งที่แฉ่งที่ลับาทหัวหาเมีย เป็นบ้าด้วยกามกิเลสนี้ทุกแห่งทุกหน หมายสู้ไม่ได้ ทำไมไม่เห็นว่ายาบโลน การแนะนำสั่งสอนให้เห็นโทษของสิ่งเหล่านี้ซึ่งเป็นพื้นเป็นไฟเผาโลก ทำไมจึงว่ายาบโลน เอาพิจารณาซิ

เป็นใจกิเลสมันเข้าตัวไหม มันเป็นอย่างนี้แหละ เพียงพูดชะล้างเท่านั้นไม่ได้นะ ต้องสั่งสมกันเข้ามาเรื่อย ๆ ให้ต่างคนมอมแมม ๆ ตาฝ้าตาฟางอย่างนั้นพอใจ นี่เรื่องของโลกเป็นอย่างนี้ ไปดูซิถ้าเราหาเรื่อง แล้วมีใครมาตำหนิมันล่ะที่มันออกให้โลก อ่าน มันจะวิ่งเข้าไปหาจุดนี้ก่อนแหละ หนังสือพิมพ์บีบหาจับอันนี้แหละ จับบ้ากามนี้ เข้าใจ บ้าตาฝ้าตาฟางนี้ ตัวนี้ตัวตาฝ้าตาฟาง ไม่มีบุญมีบาปคือตัวนี้เอง ตัวลบุญลบบาปจะเป็นตัวไหน ตัวนี้รุนแรงมากที่สุดในสามแดนโลกธาตุที่ลากสัตว์ให้จมลงนรก มีตัวนี้เท่านั้น อ่านธรรมะป้างเข้าไปนี้เห็นหมดเลย คุณไม่คุณหลงตาบว ปฏิบัติมาแล้ว เห็นอย่างนั้นรู้อย่างนั้นแล้วจะให้พูดว่ายังไง

เวลามันมืดมันก็มีจริง ๆ เวลามันเปิดขึ้นมามันก็เห็นนี่ อย่างเราหลับตานี้มีอะไรมันก็ไม่เห็น เวลาตาหลับมันก็มีมืดไปหมด พอลืมตามาแล้วมีอะไรมันก็เห็นของมัน ตามสัดตามส่วนในสิ่งเหล่านั้นที่มี ทางนี้ก็เห็น เป็นยังงี้ถูกหรือผิดล่ะ เวลามันบอดมันไม่เห็น หลับตาลองดูซิเห็นไหมสิ่งเหล่านี้ ไม่เห็น ลืมตาขึ้นแล้วมันก็เห็น ของมีอยู่เป็น แต่เพียงว่าตามันหลับหรือมันลืมเท่านั้นเอง นี่ตาธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ตาธรรมจำไปหมดเลย นี่ละที่นำมาสอนโลก สอนด้วยความสว่างกระจ่างแจ้ง ดังที่พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง มีอะไรดเว้นปิดบังลี้ลับพระพุทธเจ้าไม่ให้อมีเหอ ไม่มี นั่นฟังซิ โลกวิทู แล้ว อาโลโก อุทปาติ สว่างจำอยู่ตลอดเวลา

กิเลสนี้ตรงกันข้าม มืดตื้อตลอดเวลา เป็นอย่างนั้นนะ แล้วมันก็เอาความมืดตื้อของตัวเอง ความเลวร้ายของตัวเองไปลบล้างธรรมของพระพุทธเจ้าที่เป็นความสะอาด อย่างลบล้างว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี อย่างนี้ละ นี่ละมันลบล้างตลอดเวลา พวกนี้พวกทำลายศาสนา ใครปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่ออรรถเพื่อมรรคเพื่อผล มันมาลบล้างเสียหมด ถ้าปฏิบัติตามมันเหมือนเปรตเหมือนผีนั้นไม่ลบล้าง เสริมกันช่วยกัน

เพราะฉะนั้นบ้านเมืองมันถึงเดือดร้อน เดือดร้อนเพราะอะไร เพราะกิเลสมันหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ หากความสว่างไสวพอรู้เนื้อรู้ตัวว่าผิดว่าถูกบ้างไม่ได้นะ ไปที่ไหนมีแต่จะเอาอย่างใจ ๆ ความเอาอย่างใจมีแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้นหลับตาชนไปเลย นี่คือการเอาอย่างใจโลกมันก็ร้อนละซิ

ถ้าปฏิบัติตามธรรมพระพุทธเจ้า ศาสดาองค์ใดสอนโลกให้ร้อนไม่เคยมี ผู้ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าแล้วจำกันทั้งนั้นแหละ เห็นไหม สงฆ์ สรรณ คจฺฉามิ ของพวกเรา ท่านโง่หรือท่านฉลาด ฟังซิ เราตั้งแต่เป็นสละของตัวเองก็เป็นไม่ได้ แล้วจะอวดดิบอวดดีมาจากที่ไหน ให้เป็นที่พึงของตัวเองด้วยการปฏิบัติความดีความชอบ อบอวนภายในตัวเอง พิจารณาแก้ไขตัดแปลงตัวเองไปในวันหนึ่งคืนหนึ่ง มันมีใครสนใจอย่างนี้ไม่มีนะ มีแต่ติดแต่ตันไปตามกิเลสตัณหาทั้งนั้น ความรู้สึกดีชั่วไม่ค่อยสนใจนอกจากมันจะหยาบจริง ๆ เช่นจะไปเอาของเขากลางแจ้งไม่ได้ มันก็ขโมยเอา นั่นเห็นไหมกิเลสมันเก่งขนาดไหนดูเอาซิ แล้วมันก็ถูกลอดดนะมันจะเอาให้ได้อย่างใจมัน

นี่ละตัวลบล้างศาสนา ศาสนาก็อยู่กับเรา ก็ลบล้างตัวของเราให้หมดคุณค่าหมดราคา สิ่งปรากฏอยู่ทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอนทั่วแดนโลกธาตุ มีแต่ไฟเผาหัวอกของสัตว์โลก คือหัวใจ อยู่ในนั้น กิเลสคือตัวไฟอยู่ที่นั่น ธรรมะที่จะเป็นน้ำดับไฟอยู่ในใจติดขึ้นมาไม่ได้ โลกจะไม่ร้อนยังงี้ มันร้อนเพราะกิเลสต่างหากนะไม่ได้ร้อนเพราะอรรถเพราะธรรม แล้วไปตำหนิธรรมหาอะไร ทำไมไม่ตำหนิกิเลสตัวเป็นพิษเป็นไฟทุกผู้ทุกคนทุกสัตว์เวลานี้ อย่าเอามาอวดนะว่าฐานะสูงต่ำ สมบัติเงินทองข้าวของบริษัทบริวารยศถาบรรดาศักดิ์ อย่าเอามาอวด เรื่องของกิเลสตาบอดทั้งนั้นแหละ ใครมีเท่าไรยิ่งตาบอดหนักเข้าถ้าไม่มีธรรมเข้าแทรกนะ รู้มากเท่าไรยิ่งมืดลงไป ๆ ถ้ามีธรรมเข้าแทรกมันจะรู้ทันที ๆ

ท่านจึงสอนถึงเรื่องศาสนา ศาสนาคือธรรมอันสว่างกระจ่างแจ้งมาแต่องค์ศาสดา เป็นน้ำดับไฟ ๆ กิเลสนี้เป็นเครื่องเสริมตัวให้เป็นไฟเผาโลก น้ำคือธรรมดับไฟลงมาก็คือกิเลสเหล่านี้ จะได้สงบรวมเย็นบ้างคนเรานะ เวลานี้มันไม่ได้สงบรวมเย็นเพราะอะไร มันติดดินกันไม่มีวันมีคืนมีปีมีเดือนนะ ติดตลอดเวลา หากความที่จะรู้เนื้อรู้ตัว ให้รู้โทษของกิเลสและเข็ดหลาบกิเลสไม่มี อยากว่าอย่างนี้เรานะถ้าไม่ปฏิบัติธรรม ถ้าปฏิบัติธรรมมันจะแยกออกมาให้รู้ เช่น นอนกอดจูสามเหลี่ยมงูจงอางนี้ มันก็ไม่ว่าสามเหลี่ยมงูจงอาง มันถือว่าเป็นเพื่อนมัน แล้วตายไป ๆ เรื่อย ถูกมันสับเอา ๆ ตายไปเรื่อย ๆ ฟินาศ

ไปนอนอยู่หน้าถ้าเสือคำรามอยู่ข้างใน มันกระหึ่ม ๆ มันจะจับคอ ยังว่า เพลงเหล่านี้อยู่ในกรุงเทพฯ ว่า เพลงลูกทุ่งลูกกรุง ไม่สู้เพลงอันนี้มันเสียงไพเราะเพราะพริ้ง

มากนักนะ เราไม่เคยได้ยิน ยังจ่อคอเข้าไปจ่อหูเข้าไป ให้มันจับคอเข้าใจเธอ มันกระหึ่ม ๆ มันบอกกำลังหิวอาหาร อาหารว่างอยู่หน้าถ้ำนี้ ให้รีบหนีไม่รีบหนีตายนะ ทางนี้ยังเพลินฟัง

นี่ละเราเพลินฟังเลื้อยกระหึ่ม คือกิเลสตัณหา ความโลภ ความโกรธ ราคะ ตัณหา ตัวเลื้อยกระหึ่มใหญ่ แล้วพวกเราก็ออดคอ ต่างคนต่างสอดเข้าไป คนหนึ่งจับลากออกมา นั่นเลื้อยรู้ไหม นั่นมหาภัย ไม่สนใจฟังนะ มันยังตำหนิผู้ที่มาดึงออกนี้ด้วย อย่างตำหนิธรรม ธรรมที่สอนโลกสอนไปตามความสัตย์ความจริง เป็นน้ำดับไฟ หนึ่งแล้วชำระสิ่งที่สกปรกโสภณ หนึ่ง ได้แก่ธรรมะนั้นเอง มันปัดออกหมด เวลานี้ศาสนาจะไม่มีประจำหัวใจโลก เฉพาะอย่างยิ่งเมืองไทยเรามันจะไม่มีนะ เราพูดจริง ๆ เราสลดสังเวชเหมือนกัน แต่จะพูดไปหาประโยชน์อะไร เมื่อถึงกาลพูดก็พูดบ้างซิ ธรรมเป็นเครื่องสอนโลกทำไมจะสอนไม่ได้วะ

ถ้าโลกยังมีความต้องการความดีงามอยู่แล้ว ก็ต้องฟังธรรม ธรรมจึงต้องมีแทรกสำหรับคนดีมีอยู่ ไฉนชั่วมันจะเป็นอะไรช่างโคตรมัน อย่าว่าแต่ตัวของมันเลย โคตรมันก็ไม่มีใครสนใจ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดไม่ได้สนใจกับโคตรของปทปรมะ นะ จะสนใจแต่พวกอุมุคภูมิปัญญา วิปจิตัญญู เนยยะ ๓ ประเภทนี้ เนยยะนี้เอาไว้จริงอย่าถอยมัน คือเนยยะนี้ขึ้นก็ได้ลงก็ได้ ก็เลศกับธรรมะพัดเหวี่ยงกันอยู่ในชั้นเนยยะนี้ ต้องเอาไว้หนักไม่หนักไม่ชนะ ถ้านักแล้วก็เป็นเนยยะ เรียกว่าผู้ลากเช่นตัวเองไปได้แหละ ถ้าไม่หนักก็กิเลสดึงลงไปหาปทปรมะ

เพราะฉะนั้นชั้นเนยยะนี้จึงต่อสู้กันอยู่กับปทปรมะตลอดเวลา เช่นเวลานี้เนยยะจะประกอบความพากความเพียร ปทปรมะมาแล้ว อู้ย กำลังเหนื่อยแล้วเวลานี้ นั่นเห็นไหมมันลากลงไปแล้วนั่น ปทปรมะ สักเดี๋ยวก็ดังครอก ๆ ปทปรมะ เอาไปต้มได้ยืนแต่เสียงเดือดพล่าน ๆ ดังครอก ๆ เห็นไหมเป็นยังงี้ นี่ละคน ๆ เดียวมันมีถึง ๓ ชั้น ๔ ชั้นนะ ไม่ใช่ของเล่น เป็นอย่างนี้แหละ พระพุทธเจ้าสอนมากี่พระองค์แล้ว แล้วตายกองกันอยู่นี้มาสักเท่าไรเราเห็นไหม เราก็ไม่เห็น ถ้าเราเห็นเราจะเข็ดจะหลาบจะพยายามตัดต้นหาทางออก นี่ไม่รู้ไม่เห็นมันก็บินเข้าหาทางเข้าเรื่อย ๆ หนักเข้าไปเรื่อยซิ

ศาสดาองค์เอกสอนเท่าไรมันไม่ฟัง ดังที่ท่านกระตุกเอาบ้างว่า โก หนู หาโส กิมานุโท นิจุจ ปชฺชลิเต สติ อนฺธกาเรน โอนทุธา ปทีปํ น คเวสส ก็เมื่อโลกสันนิวาสนี้มันเป็นพื้นเป็นไฟทั้งวันทั้งคืนยืนเดินนั่งนอนมาตั้งกับตั้งกลบอยู่แล้ว มันเผาจนสัตว์ทั้งหลาย เพราะความมืดบอดนั้นแหละ ตัวเหตุสำคัญให้ไฟได้เผา นั่นนะ แล้วทำไมจึงรีบเร่งรีบเร่งยังหัวเราะขับลำทำเพลงสบาย ๆ อยู่ได้ ทำไมไม่เสาะแสวงหาที่ฟัง นั่น ฟังซิท่านว่า ท่านกระตุกเอาบ้าง ถ้าภาษาของเราก็คงจะรำคาญ ไปที่ไหนเห็นแต่มันเดือด

พลา่่นไปด้วยกิเลส ครอบสัตว์ทั้งหลายเผาสัตว์ทั้งหลาย ถ้าเป็นไฟเผาสัตว์ทั้งหลาย ถ้าเป็นกระทะก็เรียกว่าทอดสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายเดือดพลา่่นเต็มโลกเต็มสงสาร มีแต่กิเลสมันทอดสัตว์

นี่ละพระพุทธรเจ้าจะไม่สลดสังเวชยังงั้น นั่นละความรู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งต่าง ๆ ทั้งผิดถูกดีชั่ว หนักเบามากน้อยเพียงไรเห็นทั้งหมด แล้วจะไม่เข้าใจได้ยังงั้น ควรสลดสังเวชต้องสลดสังเวช มันเหลือบ่ากว่าแรงมันไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเลย เหมือนคนไข้เข้าไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลนั้นรักษาคคนไข้หายมามากขนาดไหน แต่ประเภท ไอ ซี ยู นี่เข้าไปปั๊บ เข้าห้องไอ ซี ยู เลย ไม่สนใจกับหมอกับยา คอยแต่ลมหายใจมีอยู่มาก นี่เห็นไหม มันตายอยู่อย่างนี้ แล้วชนกันออกมาด้วยการพยายามรักษา อันนี้ก็เหมือนกัน อรรถธรรมผู้ที่หลุดพ้นจากทุกขไปโดยลำดับ สวรรค์ชั้นพรหมมีแต่เป็นที่อยู่ของคนบุญ ของคนเชื่อบุญเชื่อบาปทั้งนั้น ตลอดถึงนิพพาน

นี่ละสถานที่อยู่ของคนเชื่อบุญเชื่อบาป ตามทางของศาสดาที่สอนไว้ สวรรค์มีไว้สำหรับคนผู้เชื่อบุญเชื่อบาป ก็ชั้นก็ตามมีไว้สำหรับคนเชื่อบุญเชื่อบาป ละบาปบำเพ็ญบุญ นั้น แล้วสวรรค์มี ๖ ชั้น เป็นชั้น ๆ ขึ้นไป สำหรับคนเชื่อบาปเชื่อบุญเป็นชั้น ๆ แล้วพรหมโลกสูงขึ้นไปอีก เป็นชั้น ๆ นี่สถานที่อยู่ของคนดี คือคนเชื่อบุญเชื่อบาป ละบาปบำเพ็ญบุญแล้วถึงนิพพานเชื่อโดยเต็มฝีมือแล้ว ตายก็ตายจะถึงพระนิพพานอย่างเดียวกัน นี่ผู้นี้เป็นผู้ที่จะไปโดยถ่ายเดียว ผึ่งถึงพระนิพพานนี้สุดยอดแล้ว นี่อำนาจของคนเชื่อบุญเชื่อบาปตามทางของศาสดา ไปทางที่ดีทั้งนั้น

คนที่ลบล้างศาสนาคำสอนของพระพุทธรเจ้านี้คือคนสร้างไฟนรก เปิดแต่ทางนรกที่จะลงนรกโดยถ่ายเดียว ท่านทั้งหลายฟังหรือยังเวลานี้ หลวงตามาโกหกท่านทั้งหลายหรือ มันจำอยู่ในหัวใจจะให้ว่ายังงั้น ขอบุตเสียบ้างเถอะเวลาจะพูดนะ ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย ล้มลุกคลุกคลานจนร้องท่มร้องไห้ก็ว่าได้ละ ไม่ได้ถึงร้องก่าก ๆ ละนะ น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาเวลากิเลสมันฟัดเอา นี่ก็ได้เอามาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง จิตดวงนี้แหละขึ้นไปบนภูเขาจะไปฟัดกับกิเลส ยังไม่ได้ยกครูเลยกิเลสเตะหางลงโน้นตก ลูกได้ขึ้นมามากฟัดอีก จนถึงขนาดที่ออกอุทานนะเราไม่ลืมนะ เป็นขนาดนั้นจริง ๆ เราเนี่ยเวลามันแก่ง กิเลสมันแก่ง ยังไม่ได้ต๋อยมันฟัดแล้ว หงายแล้ว ๆ ตั้งสติไม่อยู่ นี่เอาตรงนี้นะ สติตั้งพับลัมผล็อย ๆ เอ๊ มันตั้งสติยังงั้น ปัญญาไม่ต้องพูด ถ้าลงสติตั้งไม่อยู่ไม่มีความหมายปัญญา เอาถึงขนาดนั้น

นั่งอยู่นั้นน้ำตาร่วงเชียวนะ ไม่ลืมนะ มันถึงใจทุกอย่างถ้าลงได้ถึงใจไม่ลืมนะ ไม่จิตไม่จางนะ ถึงขนาดออกอุทานภายในใจ ไม่ได้พูดเป็นภาษาแหละ โถ มึงเอาภูขนาดนี้เชียวหรือ คือกิเลสฟาดตั้งสติไม่อยู่ สตินี้เพื่อชำระกิเลส แต่พอตั้งปั๊บบันตะที่เดียวหาย

เจ็บไปเลยแล้วจะเอาอะไรมาชำระมัน มันก็มีแต่ฝ่าเท้ากิเลสเตะเราหางาย ๆ ถึงขนาดกูมึงเชียวนะ โห มึงเอากูขนาดนี้เชียวนะ ทีนี้ก็เอาละยังงิ มึงต้องฟัง คือแก้แค้นกันนะ

นี่เคียดแค้นให้กิเลสอาฆาตกิเลสเป็นธรรม แต่ออาฆาตหรือเคียดแค้นให้สัตว์บุคคลตัวใดเป็นกิเลสเป็นบาปเป็นกรรม แต่เคียดแค้นให้กิเลสของตัวเองซึ่งเป็นตัวภัยอยู่ในตัวเออนั้นเป็นธรรม เมื่อเคียดแค้นอย่างถึงใจแล้ว เอาละยังงิ มึงต้องฟังวันหนึ่งให้กูถอยกูไม่ถอยแหละ ออกจากนั้นก็ลงไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน ไปท่านก็สอนเพลงมวยให้ไหมซิ ทำนี้หางายหมา ถ้าพูดย่อ ๆ นะ สอนเพลงมวย นี่ไปคราวนี้ท่านหางายหมาลงมา เพราะเหตุไร ๆ ท่านก็สอน ทีนี้เอา ถ้าหากว่ามันจะหางายอีกก็ให้หางายแมวนะ คราวนี้ให้ตบมันได้ คราวที่แล้วมีแต่หางายหมา ร้องแแง ๆ ๆ คราวนี้ฝึกวิชาให้เราไปอีกหางายหมาอีก หางายหมามาเรื่อย ไม่ถอย นี่ความเคียดแค้นอันนี้นะ

พอไปหลายครั้งหลายหน ขึ้นหลายครั้งมันก็มีเอนบ้าง ต่อยกันละซิ เรามีแต่หางาย หางายหมา ๆ ครั้นหลายครั้งหลายหน ต่อยเราก็มีหมัดที่เหมาะสมบ้างเป็นบางหมัดเหมือนกัน เพราะมันต่อยหลายหมัด ดีไม่ดีไปยิ้มหมัดหมามาต่อยด้วยก็ได้ใช้ไหม หมัดของเจ้าของไม่มี พอกิเลสมันเอียงแสดงว่าถูกหมัดเรานั้นเอียง ทีนี้ได้ที่ขยับ ๆ บางทีกิเลสก็เอน ๆ ๆ จากเอนก็ล้ม หือ มึงล้มได้เหมือนกันหรือ ล้มหางาย เอ้า มึงก็หางายได้เหมือนกันหรือ แต่ก่อนมีแต่กูหางาย ยิ่งชัดคือเห็นกิเลสล้ม นั่นแหละได้ที่แล้วนะนั่น อุบายวิธีใดทำกิเลสให้มันหางายมันเอียงขนาดนี้เป็นวิชาชนิดใดอุบายใด จับอุบายนั้นไว้ ๆ สั่งสมอุบายนี้ชัดเข้าไป ๆ นี่ละฟังซิท่านทั้งหลายมาโกหกท่านทั้งหลายเธอ

จากนั้นก็เริ่มตั้งขึ้นแล้ว คำว่าหางายหานี้หายไป จากนั้นก็หางายแมว จากนั้นก็ฟาดเสือโคร่งขึ้นละซิ เสือโคร่งราชสีห์พัดกับกิเลส เอาจนกระทั่งถึง เอ้า สรุปละ เอาจนกระทั่งกิเลสไม่มีตัวใดที่จะมาเหยียบขึ้นมาได้ ขาดสะบัน ๆ เห็นไหมเรื่องสติปัญญาอบรมอยู่เสมอ ๆ ด้วยความเคียดแค้นให้กิเลส นั่นละเป็นธรรม เคียดแค้นเท่าไร โกรธเท่าไร ยิ่งเป็นอรรถเป็นธรรม นี่ละความเคียดแค้นให้กิเลสเป็นธรรม ความเคียดแค้นให้สัตว์ให้บุคคลตัวใดก็ตามเป็นกิเลสเป็นบาปเป็นกรรม ไม่ควรเคียดแค้นให้กัน แต่การเคียดแค้นให้ความชั่วของตัวเองนี้ให้เคียดเกิด เคียดแล้วให้แก้ด้วยนะ ได้เอามาเป็นตัวอย่างทุกอย่างได้เอามาสอนพี่น้องทั้งหลาย จากนั้นก็พัดกันเลย ๆ จนกระทั่งได้หลักได้เกณฑ์สว่างขึ้นมา ๆ

นี่จิตดวงมันมืด ๆ นี่ละ ค่อยสว่างไสวเห็นผิติดเห็นถูกขึ้นไปเรื่อย ๆ ละเอียดล่อเข้าไปเรื่อย จากนั้นสติปัญญาก็เกรียงไกรขึ้น ๆ กิเลสมองเห็นพัวขาดสะบัน ๆ นี่เกรียงไกรไหม เอาจนกระทั่งกิเลสพังหมดไม่มีอะไรเหลือ เพราะอำนาจแห่งความพากความเพียรของตัวเองไม่ถอย แล้วจึงได้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่โกหกท่านทั้งหลายแล้ว

เธอ เวลาจะสลับสไลจะเป็นจะตายในป่าในเขามิใครไปเห็นเราวะ จนได้ผลมาเป็นทีพอใจมาสอนโลกทั้งหลายนี้ยังเห็นเป็นโมฆะ เห็นเป็นขี้หมาขี้หมาแหงอยู่เธอ ถ้าอย่างนั้นเราก็คือเป็นกองขี้หมาแหงกันทั้งประเทศละซิ ไม่มีศาสนาติดตัว พวกนี้หมดราคาราคา ถ้าไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเสียอย่างเดียวมดจริง ๆ นะ ให้ฟังทุกคน เอาให้จริงให้จังทุกอย่าง

นี่เราพูดถึงเรื่องหลักเกณฑ์ของชาติไทยเราคืออะไร เวลานี้กำลังเราหมุนตัวกับอะไร แล้วอะไรเป็นต้นเหตุที่จะให้มาหมุนตัวนี้ แล้วใครเป็นหัวหน้า เวลานี้ทางด้านศาสนาก็หลวงตาเป็นหัวหน้า หลวงตานี้มันโง่กว่าหมาเธอ มาเป็นหัวหน้าพี่น้องทั้งหลายนำเงินทองข้าวของเข้าสู่คลังหลวงของเรา แล้วเป็นการลากพี่น้องทั้งหลายให้จมลง เป็นเมืองไทยที่ล่มจมเพราะหลวงตามหาบัวพาให้ล่มจมมีเธอ เอ้า เอาไปพิจารณาซิ

นี่เราหมุนจนแทบล้มแทบตายก่อนที่จะมานำชาติไทยของเรา พิจารณาเต็มหัวออกแล้วจึงออกมา เห็นว่าจุดใหญ่สุดยอดคือแก่นแท้คืออะไร ก็หมายถึงว่าทองคำอยู่ในคลังหลวง สมบัติสำคัญ ๆ ที่เอาไว้ในคลังหลวงนั้นคือแก่นของชาติหัวใจของชาติ ลมหายใจของชาติอยู่ในนั้นหมด จึงได้พากันชวนชวายเป็นให้สิ่งเหล่านี้มีมา เมื่อสมบัติเงินทองเราเข้าสู่คลังหลวงมีหลักมีเกณฑ์แล้ว เรียกว่าเมืองไทยเรามีแก่นมีหลักมีเกณฑ์ คนไทยก็อบอุ่นด้วยกัน แล้วการปฏิบัติตัวก็ขอให้หลักเกณฑ์ อย่าเหลว ๆ แหละ ๆ ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมทั้งวันทั้งคืน ไม่มีเวลาอึดตัวที่กิเลสหลอกคน พูดมาตั้งแต่เรื่องความหยาบโลน นี่พูดให้ท่านทั้งหลายฟัง

หยาบโลนที่สุดคือกิเลสเต็มหัวใจคน ไม่ได้อยู่ที่ไหนละ หัวใจมนุษย์นั้นมันฉลาดฉลาดก็เป็นกิเลสเสริมให้ฉลาดนะ ไม่ใช่ธรรมเสริมให้ฉลาด เพราะฉะนั้นความทุกข์จึงมีมากทั้งคนโง่คนฉลาดเต็มบ้านเต็มเมือง ถ้าเป็นความรู้ของธรรมแล้ว โง่หรือฉลาดมีที่หลบที่ซ่อนนะ นั่นละธรรมมีอยู่ที่ไหนเป็นที่หลบที่ซ่อนผ่อนคลายเรื่องความทุกข์ทั้งหลายได้นะ ถ้ามีแต่ความรู้ความฉลาดของกิเลส นั้นมีมากเท่าไรไม่มีความหมาย ตาสีตากับจอมปราชญ์ราชกวีนี้พอ ๆ กัน แบกทุกข์เหมือนกันหมด เพราะคำว่ามีความรู้มากนี้มันก็มีทิฐิมานะว่าตัวรู้มากเสีย เยอหยิ่งจองหองแล้วทำความชั่วได้สบาย นั่นมันเป็นอย่างนั้นนะ

โอ้ย.ไม่ใช่เล่น ๆ นะ พูดแล้วเราสลดสังเวช นี่จะตายแล้วสอนพี่น้องทั้งหลายมาสอนเล่น ๆ หรือ เราทำเราถึงขนาดที่ว่าตายก็ตายเลย ฟังซินะ ได้มาจากนั้นละได้มาจากความเคียดความแค้น ความมุมนะ ฟัดกันเต็มเหนี่ยวเลย นี่เป็นธรรมแล้ว ๆ มีกำลังฟาดกันให้เห็น กิเลสพังลงไปก็เห็นเป็นยังงี้ แต่เวลากิเลสมันมัดหัวใจ นั่งร้อง

ให้อยู่บนภูเขา เวลาธรรมมัตหัวใจกิเลสนี้ส่งา้าขึ้นมาเลย ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งบัดนี้ ไม่มีกิเลสตัวใดมาแสดงเป็นข้าศึกต่อเรา ว่าเดินจงกรม นั่งสมาธิ ภาวนาเพื่อฆ่ากิเลสตัวใดไม่มี บอกอย่างนี้เลย นอกจากบำเพ็ญเพื่อธาตุเพื่อขันธ์เพื่อทัญญูธรรม พิจารณา อรรถธรรมเพื่อสงเคราะห์โลกทั้งนั้น ที่จะฆ่ากิเลสตัวใดไม่มีเลย นี่พูดจริง ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

เป็นยังไมรรคผลนิพพานมีไหม พระพุทธเจ้ามาสอนเป็นโมฆะเหรอ มันมีราคา ราคาคั้งแต่กิเลสตัณหาเต็มบ้านเต็มเมืองนั้นหรือ มันถึงได้โจมตีศาสนาโจมตีอรรถโจมตีธรรม โจมตีมรรคผลนิพพานเอาเสียนักหนา แม้แต่พระหัวโล้น ๆ มันก็ไม่ยอมฟังเสียงใครนะ มีแต่หัวโล้นมีแต่ผ้าเหลืองครอบหัวมันเท่านั้น หัวใจมันเป็นไฟเป็นไฟไม่ยอมรับศาสนา ไม่มีศาสนาไม่มีธรรมสอน มีเยอะ ไม่ว่าพระเจ้าพระเราตัวเขาตัวเรา หัวใจใครเป็นอย่างนั้น เป็นได้เหมือนกันหมด เพราะมันไม่เลือกว่าพระผ้าเหลืองหัวโล้นนะ มันอยู่ที่ใจ ถ้าใจไม่มีอรรถมีธรรม ถึงจะไม่ใช่ผ้าเหลืองหัวโล้นอย่างคนธรรมดา ดีกว่าพระมีจำนวนมากนะ เพราะเป็นผู้มีศีลมีธรรม มันคืออยู่ที่จิตใจ ชั่วอยู่ที่จิตใจ อันนี้เป็นเครื่องประกาศให้โลกเห็นเฉย ๆ ถ้าเราไม่ปฏิบัติตามเพศของเรา หน้าตาของเราที่เป็นพระแล้วเลกว่าฆราวาสก็มีเยอะพระเรานะ นี่มันอยู่ที่จิตใจเพราะฉะนั้นจึงขอปรับปรุงจิตใจให้ดี ไม่เช่นนั้นจะฉิบหายนะ

นี่กำลังพาพี่น้องทั้งหลายก้าวเดิน เพื่อหาหลักหาเกณฑ์ใส่ชาติบ้านเมืองของเรา จึงขอให้ถือเป็นของสำคัญ ๆ อย่าเห็นสำคัญตั้งแต่ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม เอ้า วังเต้น ขวนขวายหาเงินหาทองหาเมาเท่าไรไม่พอ ธรรมดาสมบัติทั้งหลายในโลกมันอดอยากเมื่อไร เฉพาะเมืองไทยไปที่ไหนไม่อดไม่อยาก แต่ทำไมมันถึงติดถึงดินเอนักหนา ก็เพราะมันไม่พอกับไอ้กระตาสไอ้หลังลาย ตัวนี้ตัวหลอกลวงเก่งมากนะ มีเท่าไรไม่พอ ๆ ครั้นเวลาตายมันไม่ได้เอากระตาสไอ้หลังลายมาเผานะ มันก็หาไฟเผาไฟเหมือนโลกเขาแหละมาเผา แต่เวลามีชีวิตอยู่มันดันเป็นบักกับไอ้หลังลาย แล้วพอได้มาเท่าไรก็หาทางที่จะเอาไอ้หลังลายนี้พาไปถูลูละชิ ฉิบหาย ๆ ติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรัง จนมองหาตัวไม่เห็น เรายังเห็นว่าเป็นของดีอยู่เหรอ

แตงตัวหุรหุราฟุฟาโอ้อ่ามาหากัน โหยสวยาม ข้างในมันเป็นยังงี้ แล้วความจริงมันเป็นยังงี้ คนหนึ่งติดหนี้ติดสินเขามากมายขนาดไหน ตาสีตาสาอยู่บ้านในเมืองเขาไม่ได้เห็นติดหนี้ติดสินอะไรพะรุงพะรัง อย่างพวกที่โอ้อ่าฟุฟาถือตัวเก่ง ๆ ตัวเยอหยิ่งจองหอง นี่ตัวสำคัญนะ เอ้า ดูให้ดี วันนี้เปิดให้ฟัง ว่าธรรมท่านไม่เห็นเหรอ ตาดีตั้งแต่ตากิเลสเหรอ ตาธรรมตาบอดเหรอ เอ้า เปิดเสียบ้างวันนี้ มันเป็นบักกันทั้ง

โลกแล้วนะ ถ้าไม่มีศาสนาจะฉิบหาย ทั้ง ๆ ที่แบกกongสมบัติอยู่นั้นละ ฉิบหายในหัวใจ
 ไม่มีความหมายอะไรเลย ให้ตั้งอกตั้งใจ

เวลานี้กำลังช่วยชาติบ้านเมืองให้พากันหลุดสำหรับพยายามทุกคน ๆ ตั้งรากตั้งฐาน
 ตั้งกฎเกณฑ์ของเราไว้ให้ดี เมื่อตั้งกฎเกณฑ์ไว้ดีแล้วกึ่งกันสาขาดอกใบจะแผ่กระจาย
 ออกไปด้วยความร่มเย็นเป็นสุข ทุกคนทั้งประเทศนั้นแหละ นี่ละที่หลวงตาอุตส่าห์
 พยายามทำ ทำอย่างนี้เอง พิจารณาเรียบร้อยแล้วจึงได้มาทำอย่างนี้ เข้าใจนะ เอาละ
 เทศน์เหนื่อยแล้ว

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.or.th